

Sygnatura akt XVIII C 709/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Poznań, dnia 17 listopada 2016 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu XVIII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Iwona Godlewska

Protokolant: sekretarz sądowy Iwona Kucemba

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 października 2016 r. w Poznaniu

sprawy z powództwa Wspólnoty Mieszkaniowej ul. (...) w P.

przeciwko Miejskiemu Przedsiębiorstwu (...) SA w P.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 117.756,15 zł (sto siedemnaście tysięcy siedemset pięćdziesiąt sześć zł i piętnaście gr) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwot:

a) 52.037,53 zł od dnia 15 października 2013 r. do dnia zapłaty,

b) 64.658,12 zł od dnia 30 lipca 2014 r. do dnia zapłaty,

c) 1.060,50 zł od dnia 20 października 2016 r. do dnia zapłaty;

2. W pozostałym zakresie oddala powództwo;

3. kosztami procesu obciąża w całości pozwanego i z tego tytułu:

a) zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 15.505 zł,

b) nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Poznaniu kwotę 2.535,01 zł tytułem tytułem nieuiszczonych wydatków.

SSO Iwona Godlewska

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 18 grudnia 2013 r. powód Wspólnota Mieszkaniowa ul. (...) z siedzibą w P. wniósł o zasądzenie od pozwanego Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) S.A. z siedzibą w P. kwoty 52.037,53 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 15 października 2013 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie na swoją rzecz od pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 3.600 zł wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

Uzasadniając swoje stanowisko powód wskazał, że w okresie od 14 października 2004 r. do 1 marca 2012 r. pozwany pełnił funkcję Zarządu oraz zarządcy nieruchomości powodowej Wspólnoty Mieszkaniowej. W dniu 27 lutego 2012 r. powód podjął uchwałę o odwołaniu pozwanego z funkcji pełnienia Zarządu z dniem 1 marca 2012 r. Następnie pozwany przekazał dokumentację związaną z prowadzeniem budynku nowemu zarządcy nieruchomości - firmie (...) z siedzibą w P.. Powód zlecił nowemu zarządcy kontrolnego przeglądu czynności wykonywanych na nieruchomości przez pozwanego, m.in. dokonano kontroli wykonanych na zlecenie pozwanego, a przeprowadzonych na nieruchomości

powoda, robót remontowo-budowlanych, polegających na uporządkowaniu podłączeń przewodów kominowych i wentylacyjnych na posesji przy ul. (...) w P.. Przedmiotowe prace zostały wykonane w 2009 r. na podstawie umowy na roboty budowlane z dnia 5 października 2009 r., na łączną kwotę 189.645,05 zł brutto. Do dokumentacji przekazanej przez pozwanego załączono opinię kominiarską z dnia 20 grudnia 2011 r., sporządzoną na zlecenie pozwanego, w której wskazano, iż prace wykonane na podstawie umowy o roboty budowlane nie zostały wykonane w sposób poprawny. W związku z powyższym powód zlecił nowemu zarządcy sporządzenie uwag i opinii do wykonanych prac będących przedmiotem umowy o roboty budowlane. Powód wyjaśnił, iż wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 52.037,53 zł tytułem odszkodowania za nienależyte wykonanie umowy. Pozwany nie ustosunkował się do wezwania i nie zapłacił żądanej kwoty.

Pismem z dnia 24 stycznia 2014 r. powód rozszerzył powództwo o kwotę 64.658,12 zł i wniósł o zasądzenie od pozwanego kwoty 116.696,12 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 52.037,53 zł od dnia 15 października 2013 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 64.658,12 zł od dnia następnego od dnia doręczenia pozwanemu przedmiotowego pisma do dnia zapłaty.

W odpowiedzi na pozew z dnia 6 lutego 2014 r. pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego z uwzględnieniem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, że powód nie wykazał wartości dochodzonego odszkodowania, winy w działaniu bądź zaniechaniu przez pozwaną, ani tym bardziej związku przyczynowego. Pozwany podniósł, że zlecił wykonanie robót budowlanych profesjonalście – J. M. (1) prowadzącemu własną działalność gospodarczą, a prace budowlane nadzorował W. W.. Zdaniem pozwanego nie można mu przypisać odpowiedzialności w trybie art. 429 k.c. Pozwany stwierdził, że nie wskazano na jakiej podstawie powód opiera swoje twierdzenia, iż kosztorys ofertowy wykonawcy był wygórowany, czy też pozwana nie wykazała należytej staranności zawierając umowę z J. M. (2).

W piśmie z dnia 18 sierpnia 2014 r. pozwany wniósł o oddalenie powództwa, również w rozszerzonej części oraz ustosunkował się do twierdzeń strony powodowej. Wskazał, że brak jest podstaw do przypisania pozwanemu odpowiedzialności na podstawie art. 429 k.c., art. 415 k.c. jak i 471 k.c. W ocenie pozwanego nie było przeszkód do tego, aby członkowie Wspólnoty zgłaszali wady wykonawcy. Pozwany podniósł, że powód miał możliwość zgłoszenia swoich uwag odnośnie wykonanych prac J. M. (2) i żądania ich naprawy w ramach przysługującej gwarancji, czego nie uczynił.

Postanowieniem z dnia 21 sierpnia 2014 r. Sąd zawiadomił J. M. (1) o toczącym się postępowaniu, który jednak do procesu nie przystąpił.

Postanowieniem z dnia 4 grudnia 2014 r. Sąd zawiadomił o toczącym się postępowaniu Towarzystwo (...) S.A., który jednak do procesu nie przystąpił.

Pismem z dnia 12 października 2016 r. powód rozszerzył powództwo o kwotę 1.060,50 zł i wniósł o zasądzenie od pozwanego kwoty 117.756,62 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 52.037,53 zł od dnia 15 października 2013 r. do dnia zapłaty, od kwoty 64.658,12 zł od dnia następnego od dnia doręczenia pozwanemu pisma procesowego powoda z dnia 24 stycznia 2014 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 1.060,50 zł od dnia 7 października 2016 r. do dnia zapłaty. A nadto wniósł o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Na rozprawie w dniu 20 października 2016 r. pozwany wniósł o oddalenie powództwa również co do rozszerzonego zakresu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Nieruchomość powoda położona jest w P. przy ul. (...). Działka zabudowana jest budynkiem wielorodzinnym w zwartej zabudowie śródmiejskiej.

W okresie od dnia 14 października 2004 r. do dnia 1 marca 2012 r. powód Wspólnota Mieszkaniowa ul. (...) z siedzibą w P. oraz pozwany Miejskie Przedsiębiorstwo (...) S.A. z siedzibą w P. byli związani umową zlecenia zarządu Wspólnotą Mieszkaniową (pozwany jako zarządca). Pozwany pełnił również funkcję Zarządu Wspólnoty Mieszkaniowej ul. (...).

W dniu 2 sierpnia 2007 r. członkowie Wspólnoty Mieszkaniowej oraz Zarządu Wspólnoty ustalili zasady współpracy dot. wydatkowania pieniędzy na prace remontowe, poprzez ustalenie, iż o sposobie wyboru wykonawcy na prace remontowe przekraczające szacunkową kwotę 15.000 zł brutto decydować będzie każdorazowo komisja (przedstawiciele Wspólnoty Mieszkaniowej) po wysłuchaniu Zarządu. Zaś prace remontowe nie przekraczające kwoty 15.000 zł brutto zlecane były na podstawie wyboru ofert dokonanego na podstawie kosztorysów sporządzanych przez inspektorów nadzoru BOM. Ponadto wszystkie decyzje dot. kwoty ponad 15.000 zł miały być konsultowane z grupą wskazanych 6 mieszkańców Wspólnoty.

W trakcie sprawowania Zarządu, pozwany w dniu 5 października 2009 r., działając w imieniu powoda, zawarł z J. M. (2), prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą Zakład (...) z siedzibą w P. umowę o roboty budowlane. Przedmiotem umowy były wykonanie przez J. M. (1) (wykonawcę) robót budowlanych polegających na uporządkowaniu podłączeń przewodów kominowych i wentylacyjnych na posesji przy ul. (...). Wynagrodzenie obejmowało zakres prac przewidzianych kosztorysem ofertowym. Do umowy załączono kosztorys ofertowy. Zgodnie z kosztorysem ofertowym ogólna wartość prac opiewała na kwotę 189.645,05 zł brutto. Nadzór nad wykonaniem prac sprawował W. W., który nie pojawiał się zbyt często w budynku.

Prace były przeprowadzane okresie od jesieni 2009 r. do wiosny 2010 r. W kilku przypadkach instalacja nie została wykonana bezpośrednio z mieszkań, tylko została wykonana obiegami, tzn. została wyprowadzona przez klatkę schodową. J. M. (2) nie przebudowywał kominów oraz nie zajmował się przewodami kominowymi.

Pozwany nie zawiadomił powoda o przetargu i wyborze oferty kosztorysowej dotyczącej wykonania remontu kominów oraz terminie rozpoczęcia prac. Członkowie Wspólnoty nie wiedzieli, kiedy miały rozpocząć się prace remontowe oraz kto będzie ich wykonawcą. Dopiero w trakcie prac poznali wykonawcę, w szczególności gdy dochodziło do nieprawidłowości, np. przebicie ściany w łazience z uwagi na brak rozeznania co do grubości ściany. E. Ś. doznała szkody w łazience na skutek nieprawidłowych działań J. M. (1), za które nie dostała odszkodowania, gdyż okazało się, że J. M. (2) w dniu wyrządzenia szkody (przebicie ściany w łazience, uszkodzenia deski sedesowej, uszkodzenia instalacji elektrycznej i umywalki) nie posiadał ubezpieczenia. Pozwany nie wyrażał zgody na kontrole prac przez członków powodowej Wspólnoty. Przedstawiciele powoda nie uczestniczyli w odbiorze prac dotyczących robót budowlanych polegających na uporządkowaniu podłączeń przewodów kominowych i wentylacyjnych na posesji przy ul. (...). Za wykonanie robót przewidzianych umową z dnia 5 października 2009 r. powyższa należność została w całości uiszczona na rzecz wykonawcy. Pozwany prace remontowo-budowlane odebrał bez zastrzeżeń.

Następnie w 2011 r. pozwany zlecił wykonanie oględzin urządzeń grzewczo-kominowych. W opinii nr (...) z dnia 20 grudnia 2011 wskazano na liczne nieprawidłowości w wykonaniu umowy o roboty budowlane z dnia 5 października 2009 r. Wskazano, m.in., że pomimo ukończenia robót na połaci dachowej nadal znajduje się gruz. Kominy grupy I, IV, VIII, XVI, X, XI, XIX nadal wymagały przemurowania ponad dachem, kominy grupy XI nadal wykazywały popękania na strychu. W budynku pozostawały mieszkania, w których nie uporządkowano ani przewodów kominowych, ani wentylacyjnych.

Dowód: akt notarialny Repertorium A. 969/2012 z dnia 27 lutego 2012 r. (k. 26-28), umowa na roboty budowlane z dnia 5 października 2009 r. (k. 40-42), kosztorys ofertowy (k. 43-45), opinia kominiarska nr (...) z dnia 20 grudnia 2011 (k. 46-49), zdjęcia (k. 202), zasady współpracy (...) S.A. z przedstawicielami Wspólnoty Mieszkaniowej (k. 306-307), wydruki zdjęć przedstawiające zniszczenia łazienki E. Ś. (k. 308), opinia biegłego rzeczoznawcy majątkowego J. W. z dnia 17 maja 2016 r. (k. 382-473), zeznania świadka G. K. (k. 184-186), zeznania świadka W. W.

(k. 186-187), zeznania świadka J. M. (1) (k. 366-368), zeznania za stronę powodową P. M. (k. 315-317), zeznania za stronę powodową E. Ś. (k. 317-319).

Podczas zebrania Wspólnoty Mieszkaniowej w czerwcu 2011 r. E. Ś., zamieszkała przy ul. (...) wniosła o umniejszenie wynagrodzenia wykonawcy prac kominiarskich o kwotę szkody, do której doszło w tym lokalu. Wniosła również o sprawdzenie kwestii zniszczenia okien podczas prac remontu elewacji.

W dniu 27 lutego 2012 r. powód podjął uchwałę nr 1/2012, na podstawie której odwołał z dniem 1 marca 2012 r. pozwanego z pełnienia funkcji Zarządu Wspólnoty Mieszkaniowej nieruchomości położonej przy ul. (...). W tym samym dniu Wspólnota wypowiedziała umowę zlecenia zarządu Wspólnotą Mieszkaniową.

W dniu 31 maja 2012 r. pozwany przekazał nowemu zarządcy nieruchomości – (...) całą dokumentację związaną z prowadzeniem budynku.

Dowód: akt notarialny Repertorium A. 969/2012 z dnia 27 lutego 2012 r. (k. 26-28), lista obecności z zebrania Wspólnoty Mieszkaniowej z dnia 27 lutego 2012 r. (k. 28v-29), protokół zdawczo-odbiorczy z dnia 31 maja 2012 r. (k. 30-31), załącznik nr 3 do protokołu zdawczo-odbiorczego (k. 32), wnioski z zebrania Wspólnoty Mieszkaniowej z dnia 18 czerwca 2011 r. wraz z protokołem z zebrania z dnia 24 marca 2011 r. (k. 309-313), zeznania świadka S. G. (k. 234-235), zeznania za stronę powodową E. Ś. (k. 317-319).

Na zlecenie powoda nowo wybrany zarządca dokonał kontrolnego przeglądu czynności wykonywanych na nieruchomości przez pozwanego, w szczególności dokonał kontroli wykonanych na zalecenie pozwanego, a przeprowadzonych na nieruchomości powoda robót remontowo-budowlanych, polegających na uporządkowaniu podłączeń przewodów kominowych i wentylacyjnych na posesji przy ul. (...) w P. Przedmiotowe prace zostały wykonane na przełomie 2009/2010. Kolejne opinie kominiarskie z dnia 31 grudnia 2012 r. potwierdziły wady i usterki wskazane w opinii z dnia 20 grudnia 2011 r. W opiniach z dnia 31 grudnia 2012 r. dla budynków położonych przy ul. (...) stwierdzono również: nieszczelność przewodów kominowych nr 1 i 2 w grupie kominowej nr IV, nieszczelność przewodów kominowych nr 1 i 2 w grupie kominowej nr V, nieszczelność przewodów kominowych nr 3 i 4 w grupie kominowej nr VII, nieszczelność przewodów kominowych nr 5 i 6 w grupie kominowej nr XII, nieszczelność przewodów kominowych nr 4 i 5 w grupie kominowej nr XV, nieszczelność przewodów kominowych nr 1 i 2 w grupie kominowej nr XVIII, nieszczelność przewodów kominowych nr 2, 3 i 4 w grupie kominowej nr XIX, brak drożności wentylacji lub jej poprawnego podłączenia w poszczególnych lokalach (w niektórych lokalach wentylację podłączono do czynnych i użytkowanych przewodów kominowych), brak poprawnego podłączenia i wykończenia kominów (kominami od lokali lub podłączonych urządzeń leci woda z dachu podczas opadów), podłączenie dwóch pieców kaflowych do tego samego przewodu kominowego.

Następnie zarządca nieruchomości A. F. pismem z dnia 15 maja 2013 r. zwrócił się do pozwanego z prośbą o doręczenie kopii projektu inż. M. N. dotyczącego wykonania prac polegających na uporządkowaniu podłączeń przewodów kominowych i wentylacyjnych na posesji przy ul. (...) w P.. Pozwany nie przekazał powodowi tej dokumentacji.

Nowy zarządca nieruchomości pismem z dnia 22 maja 2013 r. zwrócił się z wnioskiem o udostępnienie dokumentacji związanej z wykonaniem prac do Biura Miejskiego Konserwatora Zabytków.

Dowód: protokół Nr (...) z dnia 31 grudnia 2012 r. z okresowej kontroli przewodów kominowych w Poznaniu przy ul. (...) (k. 50), protokół Nr (...) z dnia 31 grudnia 2012 r. z okresowej kontroli przewodów kominowych w Poznaniu przy ul. (...) (k. 51-52), pismo z dnia 15 maja 2013 r. (k. 53), pismo z dnia 22 maja 2013 r. (k. 54), zeznania świadka S. G. (k. 234-235).

W dniu 20 maja 2013 r. zarządca nieruchomości sporządził uwagi do prac dotyczących uporządkowania przewodów kominowych przy ul. (...) w P.. Szczegółowo odniósł się do każdej pozycji opisanej w kosztorysie ofertowej sporządzonej przez J. M. (1). Sporządzenie uwag zostało poprzedzone analizą kosztorysu ofertowego oraz oględzinami budynku Wspólnoty Mieszkaniowej.

Po pozyskaniu dokumentacji technicznej dotyczącej uporządkowania podłączeń wentylacyjnych i spalinowych oraz dobudowy przewodów kominowych po ekspertyzach kominiarskich, sporządzonej przez inż. M. N. w lutym 2009 r., powód ponownie zlecił zarządcy nieruchomości A. F. analizę prac wykonanych przez pozwanego w tym zakresie. W dniu 20 stycznia 2014 r. ponownie sporządzono uwagi do prac dotyczących uporządkowania przewodów kominowych przy ul. (...) w P..

W uwagach wskazano, że prace zostały wykonane niezgodnie z kosztorysem zarówno w kwestii jakości jak i ilości wykonanych robót, a niektórych prac w ogóle nie wykonano. Z oględzin dokonanych przez pracowników zarządcy nieruchomości A. F. wynikało, m.in., że przewody wentylacyjne zostały nieprawidłowo zaizolowane, bądź w ogóle nie dokonano izolacji, błędnie wykonano przejścia międzystropowe, brak rur osłonowych przy przejściach przez stropy, w niektórych miejscach nie podłączono odkraplacza do kanalizacji,

Dowód: uwagi do prac dotyczących uporządkowania przewodów kominowych K. 2/4 z dnia 20 maja 2013 r. (k. 55-59), dokumentacja techniczna w przedmiocie uporządkowania podłączeń wentylacyjnych i spalinowych oraz dobudowa przewodów kominowych po ekspertyzach kominiarskich sporządzona przez inż. M. N. (k. 89-123), uwagi do prac dotyczących uporządkowania przewodów kominowych K. 2/4 z dnia 20 stycznia 2014 r. (k. 124-130), zdjęcia (k. 202), zeznania świadka G. K. (k. 184-186), zeznania świadka S. G. (k. 234-235), zeznania świadka W. K. (k. 235-237).

Zakres prac zleconych przez pozwanego, wykonawcy umowy o roboty budowlane z dnia 5 października 2009 r. J. M. (2) w zakresie wentylacji i uporządkowania przewodów kominowych został przedstawiony w opinii biegłego J. W. na kartach k. 433-440, w formie tabelki poprzez zestawienie porównawcze – wykaz prac do wykonania i faktyczna realizacja. W w/w zestawieniu szczegółowo przedstawiono prace, które powinny być wykonane przez J. M. (1) oraz prace, które nie zostały wykonane bądź tylko częściowo zrealizowane. Z kolei kosztorys faktycznego wykonania poszczególnych prac dotyczących uporządkowania przewodów kominowych przez wykonawcę spornej umowy został przedstawiony w formie tabelki na kartach 441-444 w zw. z k. 563. Sąd niniejszym odwołuje się do tych zestawień jako swoich własnych.

Wartość faktycznie wykonanych prac przez J. M. (1) w budynku położonym przy ul. (...) w P. wyniosła 67.185,44 zł netto, tj. 71.888,42 zł brutto. Rzeczywista różnica pomiędzy pracami przedstawionymi w kosztorysie ofertowym, które nie zostały wykonane wyniosła 110.052,92 zł netto, co stanowi 117.756,62 zł brutto.

Dowód: opinia biegłego rzeczoznawcy majątkowego J. W. z dnia 17 maja 2016 r. (k. 382-473) wraz z ustnymi wyjaśnieniami złożonymi na rozprawie w dniu 6 października 2016 r. (k. 563).

Pismem z dnia 7 października 2013 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty odszkodowania z tytułu nienależytego wykonywania obowiązków zarządcy przedmiotowej nieruchomości w zakresie czynności związanych z uporządkowaniem podłączeń przewodów wentylacyjnych i spalinowych oraz dobudową brakujących przewodów kominowych w kamienicy przy ul. (...) w P., wykonanych na podstawie umowy zawartej w dniu 5 października 2009 r. umowy na roboty budowlane. Jednocześnie powód wyznaczył pozwanemu termin 3 dni od dnia otrzymania niniejszego pisma na zapłatę kwoty 52.037,53 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia następnego od dnia odebrania wezwania do zapłaty. Pozwany nie uiszczył wskazanej kwoty i nie ustosunkował się do pisma.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 7 października 2013 r. (k. 60- 62).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie powołanych wyżej dokumentów, zeznań członków Zarządu powodowej Wspólnoty Mieszkaniowej, świadków oraz opinii biegłego rzeczoznawcy majątkowego J. W. z dnia 17 maja 2016 r. wraz z ustnymi wyjaśnieniami złożonymi na rozprawie w dniu 6 października 2016 r.

Zgromadzone w sprawie dokumenty urzędowe i prywatne należało uznać za w pełni wiarygodne. Zgodnie z treścią art. 244 k.p.c. dokumenty urzędowe stanowią dowód tego co zostało w nich urzędowo zaświadczone. Zgodnie natomiast z treścią art. 245 k.p.c. dokumenty prywatne stanowią dowód tego, że osoba, która je podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Wiarygodność załączonych przez strony kserokopii dokumentów nie budziła wątpliwości

Sądu. Mimo, że kserokopia nie jest dokumentem, a stanowi jedynie element twierdzenia strony o istnieniu dokumentu o treści odpowiadającej kserokopii, to w niniejszej sprawie żadna ze stron nie podniosła zarzutów kwestionujących istnienie określonych dokumentów prywatnych czy urzędowych. Zgromadzone w sprawie dokumenty nie były kwestionowane przez strony, również Sąd nie znalazł podstaw, aby ich wiarygodność czy autentyczność kwestionować z urzędu.

Nie stanowiły podstawy rozstrzygnięcia i nie przyczyniły się do wyjaśnienia spornych okoliczności dokumenty przedłożone przez pozwanego w postaci: faktur za wykonanie stolarki okiennej (k. 211, 213), protokół wymiany stolarki okiennej (k. 212, 214), prace związane z nowym pionem wodno-kanalizacyjnym w 2011 r. (k. 215), protokół odbioru prac wodno-kanalizacyjnych z 2011 r. (k. 216), wiadomości e-mail związane z akceptacją faktur (k. 217-218), protokół odbioru renowacji wystroju klatki schodowej (k. 219), rachunek za nadzór konserwatorski związany z wymianą stolarki okiennej, renowacji klatki schodowej (k. 220). W ocenie Sądu w/w dokumenty były bezprzedmiotowe i nieistotne wobec zgłaszanych roszczeń powoda, gdyż powód kwestionował nienależyte wykonanie umowy dot. uporządkowania przewodów kominowych i podłączeń wentylacyjnych, a nie wymiany stolarki okiennej czy renowacji klatki schodowej. Poza tym powód w toku niniejszego postępowania nie zgłaszał uwag do wykonania prac będących przedmiotem dokumentów na k. 212-220.

Zeznania świadków M. D. (k. 254-255), M. K. (k. 255) i A. S. (k. 314-315) nie przyczyniły się do wyjaśnienia spornych kwestii i nie stanowiły podstawy rozstrzygnięcia, gdyż świadkowie nie posiadali wiedzy na temat wykonania umowy na roboty budowlane z dnia 5 października 2009 r. Zaś pozostałe kwestie podnoszone przez świadka M. D. i A. S. nie miały istotnego znaczenia, gdyż ewentualne kwestie związane z rozliczaniem umów bądź współpracy z członkami Wspólnoty Mieszkaniowej nie były przedmiotem procedowania w niniejszej sprawie.

Zeznaniom świadka G. K. Sąd dał w całości wiarę, albowiem były spójne, logiczne i korespondowały ze zgromadzonym materiałem dowodowym, w szczególności z uwagami do prac dotyczących uporządkowania przewodów kominowych przy ul. (...).

Zeznaniom świadka W. W. Sąd dał tylko częściowo wiarę. Sąd dał wiarę świadkowi w części w jakiej wskazał, że był inspektorem nadzoru budowlanego w powodowej nieruchomości oraz część instalacji została wykonana przez klatkę schodową, a nie z mieszkań ich mieszkańców, albowiem w tej części jego zeznania znalazły odzwierciedlenie w dokumentach zgromadzonych w aktach sprawy. Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka, że wszystkie prace zostały wykonane, gdyż jest to sprzeczne z opinią biegłego. Ponadto świadek w tym zakresie przedstawił swoją ocenę zdarzeń i sytuacji, które nie wiążą sądu, gdyż Sąd opiera się na faktach, a nie subiektywnej ocenie.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków S. G. i W. K., gdyż ich zeznania były spójne, logiczne, wzajemnie ze sobą korespondowały oraz znalazły odzwierciedlenie w zgromadzonym materiale dowodowym, w tym w opinii biegłego sądowego oraz dokumentach i zdjęciach.

Zeznaniom świadka J. M. (1) Sąd dał częściowo wiarę. Na przymiot wiarygodności zasługiwały zeznania w części w jakiej wskazał, że wykonywał umowę o roboty budowlane z dnia 5 października 2009 r., nie wykonywał wszystkich prac w szczególności przebudowy kominów, czy też Wspólnota w okresie gwarancji nie zgłosiła usterek, gdyż w tej części jego zeznania były zbieżne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. Nie zasługiwały na nadanie przymiotu wiarygodności twierdzenia świadka, że jego prace były nadzorowane dwa razy w tygodniu przez Inspektora nadzoru oraz przychodzili kominiarze. Świadek W. W. zaś wskazał, że kontrolował prace wykonawcy raz w tygodniu, przez co twierdzenia, że odbywało się to częściej Sąd uznał za niewiarygodne. Żaden ze świadków nie wspominał, aby ktoś jeszcze przychodził i sprawdzał bądź nadzorował prace J. M. (1). Świadek w trakcie swoich zeznań odniósł się do fotografii przedłożonych przez powoda, obrazujących zakres prac świadka i stwierdził, że nie wszystkie zdjęcia obrazują zakres jego remontu, a inne zdjęcia nie przedstawiają takiego stanu rzeczy jaki on zostawił. W ocenie Sądu to były tylko odczucia świadka, subiektywne przekonania, nie poparte faktami, a Sąd bierze pod uwagę tylko fakty, mające odzwierciedlenie w materiale dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy. Twierdzenia świadka, że

sporządził kosztorys powykonawczy nie zasługują na wiarygodność, albowiem nie przedłożono takiego dokumentu w trakcie niniejszego postępowania.

Sąd dał wiarę zeznaniom strony powodowej – członków Zarządu P. M. oraz E. Ś., gdyż ich zeznania były spójne, logiczne, wzajemnie ze sobą korespondowały oraz znalazły odzwierciedlenie w zgromadzonym materiale dowodowym, w tym w opinii biegłego sądowego oraz dokumentach i zdjęciach przez nich przedłożonych na rozprawie w dniu 29 stycznia 2015 r.

Dla wyjaśnienia spornych kwestii przez strony, Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłego. W pierwszej kolejności podkreślenia wymaga, iż opinia biegłego podobnie jak inne dowody podlega ocenie według art. 233 § 1 k.p.c., lecz co odróżnia ją pod tym względem to szczególne kryteria oceny, które stanowią poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania sformułowanego w niej stanowiska oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej ocen, a także zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej (vide: wyrok SN z dnia 15 listopada 2002 roku, V CKN 1354/00, LEX nr 77046).

Sąd uznał za w pełni wiarygodną i przydatną dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy opinię biegłego sądowego J. W. uzupełnioną ustnymi zeznaniami złożonymi przez biegłego na rozprawie w dniu 6 października 2016 r.

Wyjaśnienia biegłego J. W. w pełni zasługiwały na nadanie im przymiotu wiarygodności. Biegły odniósł się do wskazanych przez powoda w piśmie z dnia 10 maja 2016 r. (k. 483-484) rozbieżności w ilości metrów bieżących wykonanych przewodów wentylacyjnych stalowych CO (poz. 160) oraz przewodów z blachy kwasoodpornej dwuściennej (poz. 170). Biegły podał, że dokonał zaliczeń aż 13 pionów i jeszcze raz przeliczył cały bilans, który wynikał z mierzenia całych pionów. Na rozprawie sprostował swoje obliczenia i dokonał korekty poz. 160 z opinii na 65 m, podając wartość w tym miejscu opinii na 18.445,05 zł. Odnośnie poz. 170, biegły wyjaśnił, że opierał się na zdjęciach na których występowały przewody dwu płaszczone - dwuścienne. Wobec powyższego biegły ponownie zliczył wartości kosztorysu, nanosząc poprawne wartości na treść opinii.

Strony nie miały zastrzeżeń do wyjaśnień złożonych przez biegłego. Należy zauważyć, że biegły J. walczak dysponował odpowiednią wiedzą dla sporządzenia przedmiotowej opinii. Opinia została przy tym sporządzona w oparciu o wizję lokalną i akta sprawy. Sąd nie miał zatem żadnych zastrzeżeń do metody jej opracowania. Przedmiotowa opinia jest rzetelna, fachowa i czyni zadość postawionej tezie dowodowej. Wnioski końcowe zostały sformułowane w sposób jednoznaczny i kategoriyczny, są wyczerpujące i zostały dostatecznie umotywowane. Biegły w sposób fachowy i zrozumiały wyjaśnił wątpliwości, jakie strona powodowa zgłaszała wobec opinii pisemnej (rozbieżności). Opinia wraz z ustnymi wyjaśnieniami stwarzają jedną logiczną całość, w sposób spójny prezentują zakres prac wykonanych przez J. M. (1) oraz koszt tych napraw i różnicę w wynagrodzeniu pobranym, a rzeczywiście należnym, mając na uwadze kosztorys ofertowy sporządzony przez J. M. (1).

W konsekwencji Sąd przyznał opinii biegłego sądowego J. W. przymiot pełnej wiarygodności, nie znajdując podstaw do podważania jej wartości dowodowej i do konieczności przeprowadzania dowodu z opinii innych biegłych tej samej bądź innej specjalności.

Sąd zważył, co następuje:

Powód Wspólnota Mieszkaniowa nieruchomości ul. (...) w P. ostatecznie wniosła o zasądzenie od pozwanego Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) S.A. z siedzibą w P. odszkodowania w wysokości 117.756,62 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 52.037,53 zł od dnia 15 października 2013 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 64.658,12 zł od dnia następnego od dnia doręczenia pozwanemu pisma procesowego powoda z dnia 24 stycznia 2014 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 1.060,50 zł od dnia 7 października 2016 r. do dnia zapłaty.

Powód swoje roszczenie opierał na nienależytym wykonaniu przez pozwanego umowy z dnia 5 października 2009 r. na roboty budowlane.

Zgodnie z art. 471 k.c. dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Zaś art. 472 k.c. stanowi, iż jeżeli ze szczególnego przepisu ustawy albo z czynności prawnej nie wynika nic innego, dłużnik odpowiedzialny jest za niezachowanie należytej staranności.

Odszkodowanie za niewykonanie umowy dochodzone na podstawie art. 471 k.c. jest świadczeniem mającym powetować szkodę spowodowaną niewłaściwym działaniem lub zaniechaniem dłużnika. Jest to roszczenie o innym charakterze niż roszczenie o wykonanie umowy. Ma ono na celu wyrównanie uszczerbku wywołanego nieprawidłowym zachowaniem kontrahenta, a nie wymuszanie na nim zobowiązania zgodnie z treścią umowy. Pamiętać przy tym trzeba, iż nawet wtedy, gdy wierzyciel uzyska należne mu świadczenie, ale stanie to się w innym niż umówiony termin, zwykle nie prowadzi to wtedy do pełnego zaspokojenia wierzyciela. Odpowiedzialność dłużnika z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania podlega na gruncie prawa polskiego reżimowi odpowiedzialności kontraktowej. Obejmuje on wszelkie zobowiązania, zarówno te nazwane, jak i nienazwane, bez względu na źródło powstania zobowiązania, chyba że przepisy szczególne zawierają wyłączenia. Jeżeli dłużnik uchybia swoim obowiązkom, nie spełniając świadczenia lub spełniając je w sposób nienależyty, to wierzyciel może podjąć kroki zmierzające do przymusowej realizacji świadczenia. Wykonanie zobowiązania podlega nie tylko ocenom moralnym, a skutkiem jego niewykonania może być nie tylko ogarniająca z tego powodu dłużnika niesława (przez wpis do rejestru dłużników niewypłacalnych), ale przede wszystkim jest gwarantowane przymusem państwowym. W wypadkach gdy uzyskanie świadczenia w drodze przymusowej egzekucji jest niemożliwe albo wierzyciel z różnych powodów stracił zainteresowanie pierwotnym świadczeniem, przysługuje mu roszczenie o naprawienie szkody wynikłej z niewykonania zobowiązania. Zgodzić się trzeba z tezą, że stosownie do obowiązującej zasady realnego wykonania zobowiązań podstawowym uprawnieniem wierzyciela jest żądanie wykonania świadczenia należnego stosownie do treści umowy, w naturze (W. Popiołek (w:) Komentarz, 2011; F. Zoll (w:) System prawa prywatnego, t. 6, Suplement, s. 83).

Naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania można dochodzić jednak tylko wówczas, gdy strony łączył umowny stosunek zobowiązaniowy, czyli wtedy, gdy istniała ważna umowa. Odpowiedzialność kontraktowa znajduje zastosowanie w stosunkach między wierzycielem i dłużnikiem, którzy są stronami określonego stosunku zobowiązaniowego. Odpowiedzialność kontraktowa dłużnika powstaje, jeżeli spełnione zostaną następujące przesłanki: 1) szkoda wierzyciela w postaci uszczerbku majątkowego; 2) szkoda musi być spowodowana niewykonaniem lub nienależyte wykonanym zobowiązaniem przez dłużnika; 3) związek przyczynowy między faktem nienależytego wykonania lub niewykonania zobowiązania a poniesioną szkodą.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, należy zważyć, iż pozwany w latach 2004 do marca 2012 był zarządcą nieruchomości powoda oraz jednocześnie pełnił funkcje Zarządu Wspólnoty Mieszkaniowej. Działając na rzecz powoda zawierał umowy z wykonawcami na świadczenie usług oraz wykonywanie remontów w kamienicy przy ul. (...) w P.. Pozwany w dniu 5 października 2009 r. zawarł umowę na roboty budowlane z J. M. (2), prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą Zakład (...). Przedmiotem umowy było uporządkowanie przewodów kominowych i wentylacyjnych na posesji przy ul. kantaka 2-4.

Spór pomiędzy stronami sprowadzał się do ustalenia, czy umowa została należyte wykonana, a jeżeli nie to kto jest odpowiedzialny za jej nieprawidłową realizację.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że prace remontowe będące przedmiotem umowy o roboty budowlane z dnia 5 października 2009 r. (zgodnie z załącznikiem do umowy – kosztorys ofertowy k. 43-45), polegające na uporządkowaniu połączeń przewodów wentylacyjnych i spalinowych oraz dobudowie brakujących przewodów kominowych w nieruchomości powoda nie zostały należyte wykonane, a część z tych prac nie została w ogóle wykonana. Z opinii biegłego J. W. jednoznacznie wynika, że wyłoniony wykonawca J. M. (2) nie wykonał wszystkich prac, które określił i wycenił w kosztorysie ofertowym, czy to poprzez nieprawidłowe wykonanie czy też w ogóle nie wywiązanie się z konkretnie oznaczonych czynności wynikających z kosztorysu. Powód za wykonanie umowy na

roboty budowlane uścił wykonawcy należne wynagrodzenie, które wobec ujawnionych nieprawidłowości jawi się jako zawyżone. Tym samym powód doznał uszczerbku majątkowego.

Również szkoda spowodowana wykazanymi usterkami nie budziła wątpliwości Sądu. Pozwany jako zarządca był zobowiązany do należytego wykonania zawartej umowy z wykonawcą. Pozwany nie tylko nie zwrócił uwagi na szereg nieprawidłowości dokonanych przez J. M. (1), ale również nie nadzorował jego prac. W ocenie Sądu nie zasługuje na uwzględnienie zarzut pozwanego, iż z jego ramienia nadzór sprawował W. W., skoro przebywał w budynku powoda 1 raz z tygodniu (jeśli w ogóle był) oraz nie wniósł zastrzeżeń do pracy wykonawcy. Tym samym w niniejszej sprawie został wykazany związek przyczynowy pomiędzy faktem nienależytego wykonania umowy z dnia 5 października 2009 r. a poniesioną przez powoda szkodą. Pozwany bowiem nie zachował należytej staranności przy wykonywaniu czynności zarządzania nieruchomością, w tym nie kontrolował i nadzorował zleconych prac wynikających z umowy o roboty budowlane, przez co naraził powoda na szkodę – straty finansowe wynikające z tego, że powód zapłacił wynagrodzenie wykonawcy za nierzetelnie wykonaną pracę oraz nie wykonaną pracę w odniesieniu do konkretnych czynności wynikających z kosztorysu ofertowego.

Należy mieć również na uwadze, że pozwany jako zarządca nieruchomości wykonywał swoje czynności w sposób zawodowy oraz posiadał odpowiednie zaplecze i bazę techniczną. Zatem zobligowany był do zachowania szczególnej staranności, właściwej dla zawodowego charakteru czynności zarządzania (art. 355 § 2 k.c.).

Sąd wziął pod uwagę, także okoliczność, że pozwany jako profesjonalista działający na rynku od kilku lat, ponosi odpowiedzialność z tytułu winy w wyborze, na podstawie art. 429 k.c. Zgodnie z art. 429 k.c., kto powierza wykonanie czynności drugiemu, ten jest odpowiedzialny za szkodę wyrządzoną przez sprawcę przy wykonywaniu powierzonej mu czynności, chyba że nie ponosi winy w wyborze albo że wykonanie czynności powierzył osobie, przedsiębiorstwu lub zakładowi, które w zakresie swej działalności zawodowej trudnią się wykonywaniem takich czynności. W wyroku z dnia 16 kwietnia 2003 r. (sygn. akt II CKN 1466/2000) Sąd Najwyższy stwierdził, iż skuteczne powierzenie czynności osobie trzeciej, które na podstawie art. 429 k.c. zwalnia od odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez przedsiębiorstwo trudniące się zawodowo wykonywaniem danych czynności, nie wyklucza odpowiedzialności powierzającego za szkodę wyrządzoną własnym zaniedbaniem.

Powierzający wykonanie czynności drugiemu poniesie odpowiedzialność na podstawie komentowanego przepisu, jeżeli spełnione są następujące przesłanki: 1) podmiot ten powierzył wykonanie czynności innej osobie, dokonując niewłaściwego wyboru (wina w wyborze); 2) poszkodowanemu została wyrządzona szkoda; 3) sprawcą szkody jest wykonawca czynności, który wyrządził szkodę, przy wykonywaniu powierzonej mu czynności.

Mając na uwadze powyższe Sąd stwierdził, że pozwany nie wywiązywał się należycie ze swoich obowiązków zarządcy, m.in. poprzez niepoinformowanie członków Wspólnoty – ustalonych na zebraniu 2 sierpnia 2007 r. (skonsultowanie z grupą 6 członków Wspólnoty) o wyłonionym wykonawcy, nie przedstawienie ofert przetargowych – kosztorysów ofertowych innych potencjalnych wykonawców. Pozwany sam wybrał wykonawcę – J. M. (1) do uporządkowania podłączeń przewodów wentylacyjnych i spalinowych oraz do budowy brakujących przewodów kominowych w nieruchomości powoda. Nie poinformował członków Wspólnoty o terminie i zakończeniu prac. Pomimo widocznych usterek i nieprawidłowości zatwierdził wykonanie robót. Znamiennie jest również to, że pozwany do wykonania tych prac wybrał wykonawcę, nie mającego odpowiedniego wykształcenia i doświadczenia w przeprowadzaniu takich prac, co jednoznacznie wynika z treści zeznań świadka J. M. (1) (z wykształcenia jest malarzem, nie ma specjalizacji w zakresie kominów i przeglądów wentylacyjnych k. 367). Ponadto pozwany nie zawiadomił powoda o odebraniu prac, sporządzeniu ewentualnego kosztorysu powykonawczego. Pozwany nie przedłożył protokołu odbioru tych prac czy też kosztorysu powykonawczego, a na taki powoływał się J. M. (2). Pozwany nie wyjaśnił na jakiej podstawie dokonał wyboru oferty J. M. (1).

Podsumowując, pozwany zawierając umowę na wykonanie robót budowlanych polegających na uporządkowaniu podłączeń przewodów kominowych i wentylacyjnych na posesji przy ul. (...) w P. z przedsiębiorstwem prowadzonym przez J. M. (1), nie wykazał należytej staranności przy kontroli i nadzorze podczas wykonywania zleconego zadania

oraz dokonał niewłaściwego wyboru wykonawcy, w związku z czym nie może być zwolniony od odpowiedzialności wobec powoda jako podmiotu poszkodowanego za szkodę wynikłą z nienależytego wykonania tej umowy.

Ubocznie należy zwrócić uwagę, że powód nie miał obowiązku zwrócić się do wykonawcy o naprawienie wykonanych prac, zgodnie z gwarancją 36-miesięczną. Powód w tym czasie dokonywał analizy i kontroli prac wykonawcy, a ostatecznie w grudniu 2012 r. przeprowadzono kontrole kominiarską, która ukazała rozmiar i szkodę powoda, w związku z nieprawidłowym wykonaniem umowy przez wykonawcę. Dopiero wtedy mógłby zwrócić się do wykonawcy o dokonanie naprawy usterek, ale gwarancja wygasła i powód nie mógł z niej skorzystać.

Mając na uwadze powyższe, Sąd uwzględnił roszczenie powoda i orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

W pozostałym zakresie (odnośnie roszczenia odsetkowego) Sąd powództwo oddalił jako niezasadne (pkt 2 wyroku).

Podstawę zasądzenia odsetek stanowił przepis art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. W myśl normy zawartej w treści przepisu art. 455 k.c., jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania. O opóźnieniu w spełnieniu świadczenia, można zatem mówić, gdy dłużnik nie spełnił świadczenia niezwłocznie po wezwaniu.

Powód domagał się ustawowych odsetek:

- od kwoty 52.037,53 zł od dnia 15 października 2013 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 64.658,12 zł od dnia następnego od dnia doręczenia pozwanemu pisma procesowego powoda z dnia 24 stycznia 2014 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 1.060,50 zł od dnia 7 października 2016 r. do dnia zapłaty.

Analizując roszczenie odsetkowe Sąd ustalił, że powód pismem z dnia 7 października 2013 r. wezwał pozwanego do zapłaty odszkodowania z tytułu nienależytego wykonywania obowiązków zarządcy przedmiotowej nieruchomości w terminie termin 3 dni od dnia otrzymania pisma na zapłatę kwoty 52.037,53 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia następnego od dnia odebrania wezwania do zapłaty. Powód nie przedłożył potwierdzenia odbioru pisma. Jednakże domagając się odsetek od dnia 15 października 2013 r. Sąd uznał, iż biorąc pod uwagę doświadczenie życiowe pozwany odebrał pismo w ciągu 4 dni od dnia jego nadania, tj. najpóźniej w dniu 11 października. Tym samym w dniu 14 października 2013 r. upłynął termin spełnienia świadczenia i odsetki należą się powodowi od dnia następnego, tj. od dnia 15 października 2013 r. do dnia zapłaty.

W zakresie kwoty 64.658,12 zł, w ocenie Sądu odsetki należą się powodowi od dnia 30 lipca 2014 r. do dnia zapłaty, albowiem w dniu 29 lipca 2014 r. pełnomocnik pozwanego (k. 164) odebrał przesyłkę ze Sądu, w którym było również pismo powoda z dnia 24 stycznia 2014 r. rozszerzające powództwo. Zatem co najmniej od dnia następnego po dniu odebrania pisma z dnia 24 stycznia 2014 r., tj. od 30 lipca 2014 r. pozostaje w opóźnieniu w spełnieniu świadczenia od w/w kwoty.

Odnośnie odsetek od kwoty 1.060,50 zł, Sąd uznał, iż brak było przesłanek do uwzględnienia żądania powoda do ich zasądzenia od dnia 7 października 2016 r., albowiem pismo z rozszerzeniem pozwu w tym zakresie zostało wysłane pełnomocnikowi pozwanego w dniu 14 października 2016 r. Brak dowodu odbioru pisma przez pełnomocnika (konkretnej daty). Zaś 20 października 2016 r. pełnomocnik pozwanego na rozprawie wniósł o oddalenie powództwa również w rozszerzonej części. Tym samym od tego dnia pozostaje w opóźnieniu w spełnieniu świadczenia co do kwoty 1.060,50 zł.

O kosztach postępowania orzeczono w punkcie 3 sentencji wyroku na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i obciążył nimi w całości pozwanego jako stronę przegrywającą postępowanie. Powód tylko w minimalnym zakresie przegrał proces, tj. w zakresie żądania odsetkowego w zakresie kwoty 1.060,50 zł. Tym samym powód uległ tylko żądaniu pobocznemu, a głównym żądaniem pozwu było odszkodowanie z tytułu nienależytego wykonania umowy z dnia 5 października 2009 r. Na koszty uiszczone przez powoda złożyły się: opłata od pozwu w łącznej wysokości 5.888 zł, opłata od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika powoda w wysokości 3.600 zł ustalone w oparciu o § 6 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 490 ze zm.), zaliczka na opinie biegłego w wysokości 6.000 zł., łącznie 15.505 zł. Taka też kwota podlegała zasądzeniu od pozwanego na rzecz powoda.

Nadto zostały poniesione przez Skarb Państwa wydatki na wynagrodzenie biegłego za sporządzenie opinii, w części w jakiej nie zostały pokryte przez powoda. Wynagrodzenie biegłego wyniosło łącznie 8.535,01 zł. Powód uiścił zaliczkę w wysokości 6.000 zł. zatem niepokryte wydatki stanowi kwota 2.535,01 zł. Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Poznaniu kwotę 2.525,01 zł tytułem niepokrytych wydatków związanych z opinią biegłego.

SSO Iwona Godlewska